

Posłaniec św. Brunona

Nr 273

04 czerwca 2017

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Zesłanie Ducha Świętego

W czasie pierwszej pielgrzymki do Polski w 1979 r. Jan Paweł II, kończąc homilię na Placu Zwycięstwa w Warszawie, powiedział: „wołam, ja, syn polskiej ziemi: (...) Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi!”. Staliśmy się wtedy świadkami, jak żarliwa modlitwa Jana Pawła II pomogła Polakom otworzyć się na działanie Ducha Świętego. O ileż większej mocy musieli doświadczyć zebrani wraz z Maryją w wieczerniku apostołowie, gdy zstąpił na nich Duch Święty. **Zapowiedź Zesłania Ducha Świętego jako daru dla Ludu Bożego znajdujemy w księgach Starego Testamentu**, a zwłaszcza u proroków Ezechiela i Joela. Do nich w swoim nauczaniu nawiązuje Jezus, posługując się symboliką wody czystej i żywej, aby wskazać, obietnicę, którą jest Duch Święty Ożywiciel (*J 7,37b-39*). Jezus nazywa Ducha Świętego „obietnicą Ojca”, zapowiada także chrzest Duchem Świętym, Jego zaś zstąpienie na apostołów wiąże z udzieleniem im wielkiej mocy, która uzdolni ich do świadectwa o Nim „aż po krańce ziemi” (*Dz 1,3-8*). Wypełnienie obietnicy zesłania Ducha Świętego dokonuje się w dniu Pięćdziesiątnicy, która była jednym z trzech wielkich świąt żydowskich. Obchodzono ją w pięćdziesiąt dni po święcie Paschy. Pięćdziesiątnica była świętem upamiętniającym otrzymanie przez Izraelitów Prawa na górze Synaj oraz dniem wdzięczności za pomyślne żniwa. Podczas tego święta Izraelici mieli obowiązek odbycia pielgrzymki do świątyni jerozolimskiej. Święto Zesłania Ducha Świętego określane jest również mianem **Zielonych Świąt**. Przez wieki w tym dniu procesyjnie obchodzono zasiane pola, a domy przyozdabiano zielonymi gałązkami, tatarakiem, kwiatami i wieńcami. Zesłaniu Ducha Świętego towarzyszyły wielkie znaki. Pojawił się szum z nieba, jakby uderzenie gwałtownego wicheru, które wypełniło dom, a na zgromadzonych w nim uczniach spłynęły języki ognia i zaczęli mówić obcymi językami. Dzięki temu ludzie z najróżniejszych zakątków cesarstwa rzymskiego, władający różnymi językami, zjednoczyli się w słuchaniu i przyjęciu Ewangelii głoszonej przez apostołów. Przez udzielane dary zapowiedziane już w Starym Testamencie, Duch Święty wewnętrznie zbliża ludzi do siebie i tworzy z nich nową wspólnotę, którą jest Kościół. Dzięki zesłanemu Duchowi Świętemu ludzie należący do Kościoła mają przynosić owoce Ducha, którymi są „miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie” (*Ga 5,22-23, KKK 736*). **Duch Święty, który zstępuje w dzień Pięćdziesiątnicy objawia Bóstwo Chrystusa. „Chrystus, Pan, ze swojej pełni wylewa obficie Ducha”** – czytamy w Katechizmie Kościoła Katolickiego (*KKK 731*). Namaszczenie Duchem Świętym, które stało się udziałem apostołów w dzień Zielonych Świąt, wypełniło zarówno obietnicę Chrystusa dane apostołom, jak również proroctwa Starego Testamentu mówiące o wylaniu Ducha Świętego na cały lud wybrany. **W dniu Zesłania Ducha Świętego „zostaje w pełni objawiona Trójca Święta. Od tego dnia zapowiedziane przez Chrystusa Królestwo zostaje otwarte dla tych, którzy w Niego wierzą (...). Przez swoje przyjście, które ciągle trwa, Duch Święty pozwala światu wejść w «czasy ostateczne», w czas Kościoła”** (*KKK 732; por. KomKKK 144*). Duch Święty jest Osobą, która przez wieki prowadzi Kościół i wzywa do dawania świadectwa o prawdziwemu Chrystusowi (*KomKKK 145*). To On uświęca wiernych poprzez łaski udzielane w sakramentach świętych i ożywia serca wierzących do czynów braterskiej miłości (*KKK 739*). On jest Tym, który leczy ludzkie serca i porusza je do dawania świadectwa wierze i przychodzi z pomocą naszej słabości, gdy nie potrafimy się modlić (*por. Rz 8, 26; KKK 741; Kom. KKK 146*).

Przekazywanie daru Ducha Świętego dokonywane jest w Kościele poprzez nałożenie rąk - najpierw przez apostołów, a obecnie przez ich następców - w sakramentach świętych. „W ten sposób, można powiedzieć, **trwa w Kościele łaska Pięćdziesiątnicy**” - nauczał Jan Paweł II. *Czy wierzę, że Duch Święty kieruje Kościołem? Czy proszę, aby napęlniał mnie swoimi darami, tak jak apostołów i Maryję w dniu Pięćdziesiątnicy? Czy żyję owocami Ducha Świętego?*

Zapamiętajmy: Zesłanie Ducha Świętego zostało zapowiedziane przez proroków Starego Testamentu oraz obiecane apostołom przez Zbawiciela. Nastąpiło ono w dniu Pięćdziesiątnicy. Całe życie chrześcijańskie jest życiem w Duchu Świętym, który zesłany przez Ojca i Syna, jest stale obecny w Kościele i prowadzi chrześcijan od chrztu do ostatecznego spotkania z Chrystusem.

Ewangelia wg Św. Jana (J 7, 37-39).

W ostatnim, najbardziej uroczystym dniu Święta Namiotów Jezus wstał i zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie – niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Rzeki wody żywej popłyną z jego wnętrza». A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

* * * * *

POCZĄTEK, KTÓRY TRWA DALEJ

W Dzień Pięćdziesiąticy dokonały się zaślubiny Ducha Świętego z Kościołem. Ten związek trwa nieprzerwanie przez wieki. Kościół swe życie i dynamizm zawdzięcza mocy Ducha. Jego mocą i pod Jego tchnieniem głosi światu Ewangelię zrodzonym dla wszystkich językiem miłości.

Gdyby nie było Zesłania Ducha Świętego, Apostołowie pozostaliby zamknięci w Wieczerniku, przeżywając rozczarowanie i strach. Duch Święty sprawił, że zatrzęsły się mury, otworzyły drzwi i okna, plac wypełnił mieszkańcami Jerozolimy i pielgrzymami (I czytanie). Wszyscy usłyszeli Dobrą Nowinę – słowa, które wzbudziły w nich wiarę.

„Pięćdziesiątka Jerozolimskiego Wieczernika jest początkiem; początkiem, który trwa dalej” (Papież Franciszek). To dzięki darom Ducha Świętego męczennicy są gotowi na śmierć za wiarę, misjonarze idą aż na krańce świata ze słowem nadziei, młodzi zachowują czystość i pragną kochać, święci są pokornymi zwycięzcami egoizmu i pychy, grzesznicy pokutują i wstydzą się złych czynów, wyznawcy układają swe życie według Ewangelii, żyjąc mądrze i szlachetnie. Duch Święty daje siłę rodzicom do odpowiedzialnego wychowania dzieci. To On buduje nasze wspólnoty, pomimo grzechu i słabości tych, którzy je tworzą. Umożliwia przebaczenie grzechów i pojednanie z Bogiem (Ewangelia). On też jest źródłem najszczerzych pragnień.

Dzisiejsza uroczystość mówi nam, że Kościół nie jest sam. My nie jesteśmy sami. Dlatego prosimy: „Przyjdź Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości”. Amen.

* * * * *

Papież do robotników: praca daje radość, ale może też niszczyć (27.05.2017)

Na świecie mało jest większych radości od tej, którą doświadcza się w pracy, podobnie jak mało jest większych cierpień od tych, których zaznaje się w pracy, która prowadzi do wyzisku, upokorzenia i śmierci – mówił Franciszek podczas spotkania z robotnikami w Genuii. Odwiedził ich w tamtejszych zakładach metalurgicznych. Odpowiadając na ich pytania, mówił o głównych bolączkach i wyzwaniach świata pracy. Rozpoczął od pochwały dobrych przedsiębiorców, którzy tworzą miejsca pracy, szanują robotników i są blisko nich. Ten model przedsiębiorczości jest jednak zagrożony na skutek błędnych tendencji gospodarczych i politycznych. „Chorobą gospodarki jest stopniowa przemiana przedsiębiorców w spekulantów. Przedsiębiorcy nie można mylić ze spekulantem. To dwa różne typy ludzi. (...) Spekulant nie lubi swej firmy, nie lubi pracowników, ale postrzega to wszystko jako środek dla zdobycia zysku. I w tym celu wykorzystuje pracowników i firmę. Zwalnianie z pracy, zamykanie produkcji, przenoszenie jej w inne miejsce nie stwarza mu najmniejszych problemów, bo on z tego korzysta, traktuje instrumentalnie, pożera ludzi i środki dla własnych korzyści. Kiedy natomiast gospodarke tworzą dobrzy przedsiębiorcy, firmy są przyjazne ludziom, a nawet ubogim. Kiedy przechodzi ona w ręce spekulantów, wszystko się sypie. (...) Nie obawiajcie się przedsiębiorców, bo wielu z nich to porządni ludzie. Bójcie się spekulantów. Jednakże niekiedy system polityczny wydaje się sprzyjać tym, którzy spekulują pracą, nie wierzą i nie inwestują w pracę. Rozwijają biurokrację, kontrole, bo wychodzi z założenia, że gospodarke tworzą spekulanci. W ten sposób ten, kto nim nie jest traci, a ten, kto jest spekulantem ma środki i sposób na to, by wymknąć się kontroli i osiągnąć swoje cele. Wiadomo, że surowe prawa i regulaminy, tworzone z myślą o ludziach nieuczciwych, uderzają ostatecznie w ludzi uczciwych” – powiedział Ojciec Święty.

Franciszek odniósł się również do dyskutowanego obecnie we Włoszech postulatu bezwarunkowego dochodu podstawowego. Podkreślił, że otrzymywanie od państwa stałego zasiłku nie rozwiązuje problemu. Pozwala na przeżycie, ale nie daje możliwości prowadzenia godnego życia, gdyż do tego potrzebna jest praca. Trzeba się więc domagać nie zasiłku, ale pracy dla wszystkich – dodał Ojciec Święty. Zauważył ponadto, że na pracy opiera się dzisiaj cała umowa społeczna. Bez niej sama demokracja zagrożona jest kryzysem.

Papież zachęcił też, by nie obawiać się przebiegających obecnie transformacji technicznych. Zastrzegł jedynie, że trzeba je przeprowadzać w sposób odpowiedzialny. Zwrócił też uwagę na potrzebę zachowania wartości współpracy. „Kiedy jakieś przedsiębiorstwo wprowadza system zachęty, by doprowadzić do współzawodnictwa między pracownikami, być może na krótką metę coś na tym zyskuje, ale bardzo szybko prowadzi to do naruszenia wzajemnego zaufania, które jest duszą wszelkiej organizacji. I dlatego, kiedy przychodzi kryzys, przedsiębiorstwo się rozspina, bo nic go nie wiąże. Trzeba powiedzieć z całą mocą, że ta kultura współzawodnictwa między pracownikami przedsiębiorstwa jest błędem. A zatem trzeba to zmienić, jeśli leżą nam na sercu losy firmy, pracowników i gospodarki” – powiedział Ojciec Święty.

Franciszek wspominał też o pladze pracy na czarno. Podkreślił ponadto, że nie każda praca jest godziwa. Tytułem przykładu wymienił handel bronią, pornografię i hazard. Zwrócił też uwagę na potrzebę poszanowania dni wolnych od pracy. „Praca staje się «siostrą pracą», jeśli istnieje też czas, kiedy się nie pracuje, czas święteczny. Niewolnicy nie mają wolnego czasu. Bez czasu świętecznego praca staje się na nowo pracą niewolniczą, nawet jeśli dobrze opłacaną. Z drugiej strony, aby świętować, trzeba pracować. W rodzinach, w których są bezrobotni, nigdy nie ma prawdziwej niedzieli, a święta stają się niekiedy czasem smutku, bo brakuje poniedziałku w pracy” – powiedział Papież.

Symbole Ducha Świętego

Słyszac na zawodach sportowych hymn Polski jesteŃmy dumni, że nasz rodak zwyciężył. Widzac biało-czerwone flagi na Placu św. Piotra, wiemy, że są tam rodacy. W krzyżu przydrożnym widzimy znak naszej wiary, serce kojarzy nam się z miłością, a w kotwicy rozpoznajemy znak nadziei. Posługujemy się literami i liczbami, potrzebujemy znaków i symboli, by kontaktować się z innymi. Podobnie jest także w naszych relacjach z Bogiem. Symbol jest znakiem głębiej ukrytej treści. Znaczenie znaków i symboli ma swe korzenie w dziele stworzenia i w kulturze ludzkiej (por. KKK 1145).

Niepojęty **Bóg wkracza w nasz świat często za pomocą symboli,**

które nie tylko Go wskazują, ale i uobecniają. Weźmy np. **wodę i ogień.** Kiedy św. Paweł mówi, że „wszyscyŃmy w jednym Duchu zostali ochrzczeni” lub „napojeni jednym Duchem” (1 Kor 12,13) nawiązuje do wody, która jest obrazem Ducha Świętego, symbolem łaski i zbawienia oraz skutecznym znakiem działającym w sakramencie chrztu. Oczyszczające i uszlachetniające działanie mocy Ducha Świętego równie dobrze wyraża symbolika ognia. Jan Chrzciciel zapowiada Chrystusa jako tego, który „chrzcic będzie Duchem Świętym i ogniem” (Łk 3, 16). O Duchu jako o ogniu powie Jezus: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapałnął” (Łk 12, 49). W postaci języków „jakby z ognia” Duch Święty zstąpił na Maryję i uczniów zgromadzonych w wieczerniku (Dz 2, 3-4), a św. Paweł zachęci nas: „Ducha nie gaście” (1 Tes 5,19) (por. KKK 694).

Namaszczenie i pieczęć to kolejne symbole Ducha Świętego. Słowo Chrystus oznacza „namaszczone”, namaszczone Duchem Bożym i mocą. Dla nas namaszczenie stało się znakiem sakramentu bierzmowania i przyjęcia darów Ducha Świętego. Jest ono niejako pieczęcią, którą Bóg nas naznaczył (por. J 6,27). Pieczęć wskazuje na niezatarte znamię w tych sakramentach, które nie mogą być powtórzone. Są nimi: chrzest, bierzmowanie i kapłaństwo (por. KKK 695, 698).

Symbol **obłoku i światła** pojawiają się w Starym Testamencie zawsze wówczas, gdy objawia się Pan Bóg. Były obecne i wówczas, gdy „Duch Święty zstępuje na Maryję Dziewicę i ośłania Ją «swoim cieniem», by poczęta i urodziła Jezusa” (KKK 697), a w życiu Jezusa objawiły się na Górze Przemienienia i w dniu Wniebowstąpienia (por. KKK 697, 2 Kor 3,3). Moc Ducha Świętego wyraża się w symbolu **palca Bożego**, którym Jezus wyrzucał złe duchy. Palcem zostały spisane zarówno przykazania na kamiennych tablicach danych Mojżeszowi, jak i na żywych tablicach naszych serc (por. KKK 700). Działanie Ducha Świętego przejawia się również w symbolu leczącej i błogosławiącej **ręki** Chrystusa. Wyciągnięte dłonie – znak wylania Ducha Świętego – widoczny jest podczas udzielania sakramentów i w czasie każdej Mszy Świętej (por. KKK 699).

Jednak najczęściej spotykanym symbolem Ducha Świętego jest **gołąb**. „Na końcu potopu, (...) wypuszczona przez Noego gołąbica powraca, niosąc w dziobie świeży listek z drzewa oliwnego na znak, że ziemia znowu nadaje się do zamieszkania (por. Rdz 8,8-12). Gdy Chrystus wychodzi z wody po swoim chrzcie, zstępuje na Niego Duch Święty w postaci gołąbicy i spoczywa na Nim (por. Mt 3,16, KKK 701). Często w kościołach na chrzcielnicy czy ambonie przedstawiony Duch Święty pod postacią gołąbicy. Przypomnijmy symbole Ducha Świętego, przedstawione w obrazach lub rzeźbach i zapytajmy: czy potrafię odkryć ukryty sens w dziełach sztuki religijnej, w pieśni religijnych, wezwaniach z litanii? Czy zastanawiam się, co znaczą słowa, gesty i znaki w liturgii? Duch Święty jest uosobioną miłością. Czy nie zapomniałem, co znaczy kochać bliźniego? Czy dostrzegam moc Boga w dziele stworzenia – w pięknie przyrody? Zapamiętajmy: Bóg wkracza w nasz świat często za pomocą symboli, które nie tylko Go wskazują, ale i uobecniają. Duch Święty uobecnia się w bogactwie symboli: wody i ognia, namaszczenia i pieczęci, obłoku i światła, palca i ręki oraz gołąbicy. Znaki, symbole oraz „czynności upamiętniające działanie Boże (...) stają się nośnikami zbawczego i uświęcającego działania Chrystusa” (KKK 1189).

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. W dzisiejszą uroczystość Zesłania Ducha Świętego, nazywaną w Polsce Zielonymi Świątkami, kończy się okres Wielkanocy. Kościół modli się: „Panie, nasz Boże, spraw, aby zgodnie z obietnicą Twojego Syna Duch Święty dał nam głębiej zrozumieć tajemnicę Eucharystii i doprowadził nas do całej prawdy”. On umacnia to, co słabe, prostuje to, co błędne, rozgrzewa oziębłe i przynosi błogosławieństwo pokoju. A my, poddając się Jego światłu i Jego ciepłu, jak uczniowie zgromadzeni wokół Maryi w Wieczerniku, możemy o tym zaświadczyć w codziennym życiu. Nie lękajmy się, On wszystkiego nas nauczy. Otwórzmy się tylko na Jego światło i pamiętajmy, że każda Eucharystia jest wciąż dokonującą się Pięćdziesiątnicą.

2. Z inicjatywy metropolity warszawskiego, kard. Kazimierza Nycza, od 2008 roku pierwsza niedziela czerwca obchodzona jest jako Święto Dziękczynienia. Przede wszystkim dziękujemy naszemu Ojcu w niebie za dar odkupienia. Ale jednocześnie dziękujemy sobie wzajemnie za wszelkie gesty dobroci i braterskiej solidarności.

3. W poniedziałek, 5 czerwca (tradycyjnie drugi dzień Zielonych Świąt), obchodzimy święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła. Podczas Soboru Watykańskiego II biskupi polscy złożyli w Stolicy Apostolskiej prośbę o ogłoszenie Najświętszej Maryi Panny Matką Kościoła i oddanie całej ludzkości Jej macierzyńskiemu Sercu. Zamykając drugą sesję soborową, papież bł. Paweł VI ogłosił Maryję Matką Kościoła. Poniedziałkowe święto podkreśla rolę, jaką Maryja odgrywa w historii zbawienia i w mistycznym ciele Chrystusa – Kościele.

4. We wtorek, 6 czerwca, przypada rocznica beatyfikacji ks. Jerzego Popiełuszki w Warszawie. Przez wstawiennictwo tego polskiego błogosławionego prosimy o sprawiedliwość społeczną w naszej Ojczyźnie oraz o mądrość i roztropność dla rządzących naszym narodem.

5. W tym tygodniu, w czwartek, 8 czerwca, będziemy obchodzili święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Niech to będzie dzień szczególnej modlitwy naszej wspólnoty parafialnej za powołanych do kapłaństwa, o ich świętość i wytrwałość w kapłańskim posługiwaniu. Naszą modlitewną pamięcią obejmujemy też diakonów naszej diecezji, którzy w tym roku otrzymali święcenia kapłańskie.

6. W czerwcu codziennie o godz. 18⁰⁰ w naszym kościele celebруем nabożeństwo do Serca Pana Jezusa. Zastanówmy się, czy nasze serca nie są nazbyt oziębłe, obojętne, nieczułe, gdyż za mało wpatrują się w otwarte Serce Zbawiciela. Prosimy jak najczęściej, nie tylko w czerwcu: „Jezu, uczynń serca nasze według Serca Twego” i nie zrywajmy naszej przyjaźni z Panem Bogiem.

7. W przyszłą niedzielę, 11 czerwca, będziemy obchodzili uroczystość Najświętszej Trójcy.

* * * * *

Wasz Proboszcz

W TYM TYGODNIU PATRONUJE NAM:

- w sobotę, 10 czerwca – **bł. Bogumił** (ok. 1135-1204), biskup poznański i gnieźnieński.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedzielę: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (w kościele na cmentarzu), 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – CzW. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymsko - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl